

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Templomszentelés a Lágymányoson*

Forrás: *Magyarország*

Bn

1924. 7. 1.

Osztályozás

Tárgy

726.5

Cister. templom a Villányi

Idő

"1924"

Személy

Templomszentelés a Lágymányoson

— A Magyarság tudósítójától —

A főváros a béke boldog éveiben szaporán hajtotta az új ágakat s ha egy-egy ilyen új városrész megerősödött, lassankint kialakult benne minden intézmény, amire a lakók testének és lelkének szüksége volt. Az intézmények koronájaképp a hívők vallásos öntudata mindig létrehozott az ilyen új helyeken egy-egy új templomot.

A főváros egyik legifjabb hajtását, a Lágymányost szinte derékban törte fejlődése során a világháború. Pedig ez az amerikai stílusban pár év alatt kinőtt háztenger már a városképződésnek erősen a derekán tartott, megépültek iskolái, a kiváltságos ciszterci rend a fővárossal egyetértően idetervezte rendházát, főgimnáziumát, internátusát és templomát is. Mindez megakadt a viharos időkben. A lágymányosi ciszterci főgimnázium osztályai vendékképp a Vályi-uti elemi iskola harmadik emeletén, a tanárok magánlakásokban húzták meg magukat, templom gyanánt pedig ideiglenesen egy Verpeléti-uti sarki üzlethelyiséget szolgált. Mégis földerült Péter Pál napján a Lágymányoson. Dél előtt 8 órakor az utolsó szentmisét

mondották a szükségkapolnában s 10 órakor új kapui nyitlak meg az Urnak.

A Villányi-uton alig másfél éve nőni kezdett egy kis épület, nőtt, nőtt, a végén még becsületből egy toronyfelét is növesztett a baloldalán s lassan híre ment, hogy itt épül az új lágymányosi templom. Még mindig csak az ideiglenes, de már önálló, független templom szép emeletes plébániával a háta megett. Péter Pál napjára aztán elkészült az új Istenháza Balázs Ernő városi felügyelő tervei alapján, Várnai Lajos építómester vezetése alatt. A belső berendezés, — Magyar-Mayer Antal iparművészeti főiskolai tanár igazán szép és stílusos munkája, — a színes falfestés kivételével szintén befejeződött, Kovács Sándor a szobrászmunkákat, Holcz József a szószéket készítette igaz művészettel.

Már jóval 10 óra előtt hatalmas tömeg hullámzott a máskor csendes Villányi-uton. A házak ablakaiban mindeműt virág, szőnyeg és gyertyaláng hódolt az ünnepi hangulatnak. A templom ajtóit még zárva, benne még az üresség csendje, de kívül zibongva vár a sok-ezernyi tömeg. A lépcsőkön ott áll Sigmund Elek egyházközségi elnök, Uri Lajos, királyi ítélőtáblai bíró, Ruffi Pál, Erődi-Harrack Béla, Pálházy József, Fábán Géza, Bitter Illés főigazgató s a Lágymányos többi vezetőemberei. Tíz óra után érkezett meg a papság, élén Mészáros János dr. érseki helytartóval ünnepi ornátusban és a főkapu elé vonult. Az elhelyezkedés után előállt Várossy Gyula tanácsnok és rövid beszéd kíséretében átadta a templomot a főváros nevében Farkas Alberik plébánosnak. A meghatottságtól elfogódott hangon mondott köszönetet a közszeretében álló lelkipásztor a maga és rendje nevében mindazoknak, akik ezt a nagy napot megérni segítették s erős ígéretet tett, hogy az új templom erős bástyája lesz a katolikus Magyarországnak s egyben az újjáépítendő régi nagy

(Köt. v. fi...

Magyarországnak.

Most kezdetét vette a felszentelés. A papság körüljárta, meghintette a falakat szenteltvízzel, majd a kinyitott főkapun át bevonult a templomba a főoltár elé. Nyomában a meghívott közönség töltötte meg a szék- és padosorokat és a szentelési szertartás végén *Brisits* Frigyes főgimnáziumi tanár lépett a szószékre, hogy rendkívül mélyen járó és költői szépségekben gazdag ünnepi beszédét megtartsa.

A templomról beszélt mindannyiunk kötetvéreéről, amely nem ma épült, de régtől fogva van, amióta ember él, csak koronként más. Itt van az antik templom széles, díszes, csupa márványlépcsőzettel és kicsike kis cellával. Magaság, mélység, végtelenség, örökkévalóság nélkül. Az örök emberi vágy kinjának megtestesülése. Az ember messze kerül benne önmagától.

A középkori templom egy hatalmas kulturának az összetevődése, a középkori ember mélységes, egyetemes hitének összefoglalása, egy egész világ, melyen harmónia, béke és fenség érzik.

Jön a XVIII. század új templom típusa, a Rousseau-i templom, a természet kereső Rousseau-i ember épülete. Liturgiája nem oltár, hanem zsámoly akar lenni, imádkozni tanít, de nem türi az imádat.

A XX. század temploma imából születik. Az emberiség megelégette a természetet, ösztönt, forradalmakat s keresi régi és örök otthonát, a templomot. Legjobb bizonyíték rá a modern irodalom.

A lélekbe markoló, elgondolkodtató szentbeszéd után Mészáros János dr. érseki helytartó finn napi nagymisét celebrált, amely alatt a Foederatio Emeciana dominusainak énekpara Schöpf G-dur miséjét énekelte. A sokezer kint-rekedt ember részére pedig Erdélyi Guido káplán mondott szentmisét és szentbeszédet, mely után körmenetben hozták el az Oltári Szentséget a szükség-

kapolnából és áldást osztottak vele a templomban.

A kis templom megnyílt, szentélye barátságosan várja mindazokat, akik enyhülést, megnyugvást keresnek szenvedéseikre s örömükért hálát akarnak mondani. Harangja nincs, nem szólhat hangosan a környék hívőjéhez, de azok bizonyára megtalálják a hozzávezető utat harang nélkül is szívük dobbanására.